

Universitätsbibliothek Paderborn

**Determinatio Theologice facultatis Parisie[n]sis, super
Doctrina Lvtheriana Hactenus per eam visa**

**Université <Paris> / Faculté de Théologie
Coloniae, 1521**

VD16 P 765

Frater Paulus Hispanus M[a]g[ist]ro Iacobo de Hochstraten artium ac sacre
theologie professori egregio [et] heretice prauitatis inquisitori equissimo
atq[ue] integerrimo pr[im]i suo ac Preceptor S. ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-34678

nizās, in ecclastica yō Hierarchia ludit allegorijs,
qd est ociosorū hominū studium.

Hec ppo est falsa, temerarie et arroganter asserta, ac viro sc̄to in
signe eruditioē clara iūria, quē Damascen⁹ diuinū Areopagitā,
Pauli discipulū sacerrimū et deiloquentissimū appellat.

CONCLVSIO.

Nos p̄fati decan⁹ et facultas p̄missa hęc oīa tpe m̄lto exāmia
nūm⁹, et qd de his sentiret ecclastici doctores, qd veſacra cō
cilia, qd ilup in ſcripturz ſctis caueret, diligenter annotauim⁹ post
qd exāmē nr̄m ap̄d Sarbonā ſep̄ freq̄ntatū, iplerisqz nr̄is p̄ iu
ramētū vocat⁹ et fact⁹ cōcionib⁹ vñanimi oīm voto fuerūt con
clusa, ac definita, ac demū ex abūdati in gnali nr̄a cōgregatōe ap̄d
sanctū Mathurinū ruris p̄iuramētū ſup his ſpecialiter denun
ciata, hęce eadē post miſſam more nr̄o celebratā, itez cōcordi oīm
aſſenſu laudauimus, cōprobauimus, ac rata habuum⁹, laudam⁹,
cōprobam⁹, et rata habem⁹, et vt talia incōcūſſe tenēda nr̄a ſentē
tia diffinimus, et decernimus. Acta fuerūt hęc anno ab incarna
tōe dñi. M. D. Lij. die xv. Aprilis, in q̄ru teſtimoniū ijs iſtru
mētis q̄ in Archiuis et ſcrinj⁹ nr̄is ad ppetuā rei memorīa reſer
vamus. Sigillū nr̄m duxiimus apponendū. Ad quoꝝ exēplar de
mādato nr̄o plētes fuſſe fideliter impressas teſtamur

CFinis determinatio Parisiensiū ſacrē Theo
logiæ doctorum ſupra doctrina Luthe
riana, vt Esdra tandem auctore
iusto iudice vin
cat veritas.

SEQVITVR APPENDIX.

Frater Paulus Hispanus Magno Iacobo de Hochſtraten ars
eum ac ſacre theologie professori egregio et heretice prauitatis
inquisitori equiflimo atqz integrifimo p̄t ſuo ac
Preceptorii S. D. P.

Nisi me animus fallit venerabilis atqz eximie magis, haud exigua qn
magis exiſtalis qdā p̄ Martinuz Luthez hiſce nr̄is dieb⁹ exora

Videlicet pretatio quod non possum obfusis ecclie dei. Emanaret quodammodo animis precedentibus indulgentie papales ad salutem date animas. quod literiore (ut ipse ait) promulgatioe offensus. in syrtum (ut mihi video) atque charybdim icidit. Faciunt enim plerique ut nimis oia intelligendo nihil intelligant. ubi enim indugentias satisfactionis sola negatione criminari non collibuit. itum est ad scripturas. ad satisfactiones. ad scotoporum merita. atque ad id genus alia. Peccatum commissum aduerturnus. Vix quibus apicibus detrumentum allatum sit. ad numerum non satis tenemus. Teigitur iudice. te magister. te doctore. monstrari mihi velle ubi sit huic rei nodus. quod tales quantumque ex uno venientia fundamento perpetrat errores. Ita enim fieri ut et in decendo fiducia eam invito. et in resoluendo potentior. In quo si filio tuo morem gerere dignaberis. efficies. ut illius cuiusque seruitur audacter moneas et familiariter. Glorie Christi Predicatorum ordinis decus insigne Ex Brugis. Anno domini M.D.XX.Kal. Novembri.

¶ Frater Jacobus de Hochstraten. fratri Paulo Hispano
suo S. P. D.

Hecce literas tuas frater optime. Scripsisti enim prole. Et quod mea sponte quodammodo per oculum facturus eram. nunc induxisti animum meum ut faciem. Indulgentias si (ut fecisti) inspectas. inuenies ex illis ipsius huiusc turbe prauis tumultus quam prorupisse. hic solus scrupulus est. qui Lutherus tamquam ab inicio habuit. Quia igitur latius progressus est quam par sit. satis esse ratus sum. si exhibeam nunc solum quod penitus. Prima itaque regia capita. hoc est undecim primos dum taxat errores ipsius Martini Lutheri (quibus inicio. tota Christiana Rerum. conturbavit) paucissimis attingam reliquos ipsius errores una cum istis in toto nostro opere quod nunc in manibus nostris est. multo exactius ad ynguem impugnaturus. Illos enim errores undecim qui sequuntur aliasque consimiles ob id solum a Lutherio conflictos atque excogitatos putamus ut indulgentie ipse apostolice ab alijs satis defense vilescerent nihilque apud christianos haberent auctoritatis. Vix plus equo in celum os ponere. nisi viri boni et Christiani hominis officium minus esse videatur. Si de quibusdam excessibus suis abusibus (si qui sunt) prudenter pro suo officio scripsisset. et sacrae sancta ecclesie maiestatem eiusque sacramenta apertissimis suis heretib[us] non maculasset. tanta in ecclesia dei scandala his nostris temporibus exorta non fuissent. Aliud est enim ecclesiam. aliud homines offendere. et.

¶ Nunc itaque ad rem ipsas venio. tali enim prestatioe. quod oia copiosius atque inclusus in nostro opere (de quo statim dixi) cum impugnationibus catholycis particulatum sis habiturus. et.

¶ Principio igitur ut paucissimis tecum agam. Ob plenitudinem potestatis in Papa qui venias largitur creditur indulgentias esse relationes satisfactionum penalium. ad quod secundum diuinam iustitiam dimissa iudicium culpa manet peccator obligat. ¶ Huius assertioi facturam ut faceret Error. scripsit papam super humero penitentia diuina reflexis iustitia. nullam h[ab]e remittendi p[ro] suo arbitrio potest. At loquitur sequestrum eu[m] irritare posse mandatum et statutum dei quod ipsissimum est sentire. Verba eius quas sicut in declaratio[n]e conclusio[n]is quiescit. ¶ Inde ut plenitudine quod peccator romano pontifici detrahatur. noluit aliqui ceteri episcopis esse majoritate iure diuino episcopos omnes. iurisdictionem atque